

Apostoli köszöntés: „Kegyelem nekünk és békesség, Istentől, a mi Atyánktól, s az Ő Egyszülött Fiától, a mi Urunk Jézus Krisztustól! Ámen.”

Ének: 485.dicséret 1-3: Jézus Krisztus, szép fényes hajnal...

- 1. Jézus Krisztus, szép fényes hajnal, Ki feltámadsz új világgal, És megáldasz minden jókkal.*
- 2. Te vagy nekünk egy reménységünk, Isten előtt közbenjárónk, Szép koronánk, ékességünk.*
- 3. Világosítsd a mi szívünket, Ismerhessünk meg tégedet, Tanulhassuk szent igédet!*

Előíma: Mindenható Isten, szerető mennyei édes Atyánk! Köszönjük neked, hogy elérkezett ez a mai reggel ebben a böjti időszakban. Köszönjük, hogy ebben az időszakban is megállhatunk a Te színed előtt és elcsendesedhetünk, hogy van lehetőségünk kérni, várni és vágyani a Te jelenlétedet. Mindenség Ura, Égnek és Földnek dicsőséges királya, köszönettel tartozunk neked azért a sok jóért és ajándékért amit nap mint nap megkapunk tőled, de könyörgünk hozzád, hogy a Te áldásod hiábavalóvá ne legyenek bennünk. Segíts bennünk, hogy semmi ne gátoljon meg minket, hogy elfogadjuk a te mennyei ajándékodat. Kérünk Istenünk, hogy Lelked által világosíts meg, ajándékozz nekünk látást, hogy ebben a böjti időszakban csak Te rád figyelhessünk, és hogy most a Te igéd befogadást nyerjen a mi szíveinkben. Ámen

Textus: Jn 17, 3

„Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.”

Kedves Testvéreim! János evangéliumának a 17.részében Jézus főpapi imáját találjuk. A tanítványoknak mondott búcsúbeszédnek befejeződtek és most ebben a fejezetben Jézus az Atyához fordul imádságban, melynek az egyik kulcsmondatát épp az előbb hallhattuk. Ha röviden össze szeretném foglalni ezt az egy mondatot akkor talán ennyit is elég lenne mondanom: Az ismeret élet!

Tudjuk jól, hogy egész életünk az ismereten alapszik. Már csecsemő korban is ismereteket gyűjtünk a körülöttünk lévő világról és ez így folytatódik egy életen át. Ezt az ismeretet, amit életünk során szerzünk ki-ki a maga belátása szerint próbálja azt kamatoztatni. De most nem egy általános ismeretről szól az Ige nekünk. NEM! Attól sokkal többről. Az Isten-ismeretről. És milyen szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hogy Isten nem egy rejtőzködő isten. Lehetetlen volna megismernünk, ha Ő nem akarná magát megismertetni. Nem lehetne Őt megismerni, ha nem lenne bennünk valami nem tőlünk származó, valami velünk született képesség erre. Ha pedig megtaláltuk ezt a képességet magunkban, akkor már megismerhetjük Istent, mint személyt a kijelentése alapján. Azonban Istent, mint Atyát és gondviselő Istent csak Jézus Krisztusban ismerhetem meg. Ez az Isten küldte el egyszülött Fiát, hogy az alapjában bűnös emberen megkönyörüljön és büntörlő szeretete által megkegyelmezzon azon, aki hisz Krisztusban. Ha pedig már hit által megismertük Krisztust, akkor általa megismerhetjük Istent, Isten-ismeretre tehetünk szert. De nem szabad beérnünk ennyivel. Hisz az Isten-ismeret nem fog ki ennyivel, ennyivel nem lehet azt mondani, hogy mi Isten-ismeretre tettünk szert.

Szeretett Testvéreim! Mi, akik teológiát tanulhatunk, igen csak szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hisz ez az idő egyedül az IGAZ Isten ismeretnek van szentelve. Minél több időt töltünk el benne, annál inkább fog terjedni, szerteágazni és nőni belőle az örök élet. Anyaszentegyházunk és Istennek is a legfőbb ügye, hogy ez az ismeret előre menjen. Míg a Szókratészi világkép fő mondani valója az volt, hogy: Ismerd meg önmagad, addig a Krisztusi világkép jelszava az, hogy: Ismerd meg Istent! És honnan ismerd meg Istent? Ismerd meg Krisztust! Ámen

Utóíma: Köszönjük Urunk, hogy a Te igéddel ma is megszólítottál bennünket. Hálával tartozunk neked, hogy Te megmutattad magad és nem rejtőztél el tőlünk. Köszönjük azt, hogy elküldted a Te Egyszülött

Fiadat, hogy általa megismerhessünk Téged, hogy igaz Isten-ismeretre tehessünk szert. Kérünk Istenünk, hogy adj engedelmes szívet, hogy bennünk a Te ismered még jobban terjedjen és adj erőt a munkához, hogy mások is megismerhessenek Téged. Kérünk Urunk, hogy légy ott a betegek mellett, légy ott az árvákkal, a szegényekkel és özvegyekkel, egyetemi gyülekezetünkkel. Egyszülött Fiad nevében Kérünk aki így tanított bennünk imádkozni:

„**Mi Atyánk**, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.”

Ének: 294.dicséret 1,3: Jézus, vigasságom

1. Jézus, vigasságom, Esdekelve várom Áldó szavadat! :/:A te jelenléted Megvidámít, éltet, Bátor szívet ad. Légy velem, Ó, mindenem! Nálad nélkül nem is élek: Te vagy örök élet.

3. Jézus, Üdvösségem! Te vagy földön-égen Örök örömem! :/: Kik szeretjük Istent, Zengjünk neki itt lent S otthon: odafenn! Lelkem esd, Hogy Te vezesd! S hazahívó szavad várom, Jézus, Vigasságom!

Áldás: Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon neked békességet! Ámen